

ΟΙ ΖΩΝΕΣ ΠΡΑΣΙΝΟΥ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΕΙΝΑΙ ΣΗΜΑΝΤΙΚΕΣ

Τους τελευταίους μήνες ο δήμος Θεσσαλονίκης σε συνεργασία με κατασκευαστικές εταιρείες και υπό τις χρηματοδοτικές ευλογίες του ιδρύματος Σταύρος Νιάρχος μεθοδεύουν την εκκένωση και κατεδάφιση μιας σειράς κατειλημμένων σπιτιών στο Τσινάρι της Άνω Πόλης με το ιδιαίτερο χαρακτηριστικό ο ένας τοίχος τους να είναι το μεσαιωνικό τείχος (εξ' ου λέγονται *καστρόπληκτα*). Ως αιτία προβάλλεται η δημιουργία ζώνης πρασίνου πέριξ του τείχους και η τουριστική ανάδειξη του, ως κομμάτι του νέου πολεοδομικού σχεδίου της πόλης.

ΟΤΑΝ ΔΕΝ ΙΣΟΠΕΔΩΝΟΥΝ ΤΙΣ ΖΩΕΣ ΜΑΣ

Ο αγώνας γύρω από τα καστρόπληκτα είναι παλιός τόσο από την πλευρά των μεθοδεύσεων του κράτους (παλαιότερα στην οδό Επταπυργίου, με εμπρησμούς ενίοτε κτηρίων που ήταν άδεια προκειμένου να νομιμοποιηθεί η κατεδάφισή τους), όσο και από την πλευρά των κατοίκων της ευρύτερης Άνω Πόλης, με προτελευταίο επεισόδιο την **Ανοιχτή Συνέλευση Ενάντια στο Γκρέμισμα των Καστρόπληκτων** την περίοδο 2011-2013 και πιο πρόσφατο τον τωρινό αγώνα των κατοίκων των εν λόγω σπιτιών γύρω από την **Πρωτοβουλία Υπεράσπισης Κατειλημμένων Σπιτιών**.

Σ' ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΠΟΛΗ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ

Εμείς, λοιπόν, αγαπούμε πολύ το πράσινο μέσα στις πόλεις γι' αυτό άλλωστε συμμετέχουμε σε αγώνες για τους δημόσιους χώρους και επίσης αγωνιζόμαστε προκειμένου να είναι ανοιχτό και ξεκλείδωτο το μοναδικό μεγάλο πάρκο στο κέντρο της Θεσσαλονίκης: το *campus* του ΑΠΘ, το οποίο κλειδαμπαρώθηκε αυθαίρετα από τη διοίκηση του πανεπιστημίου. Δεν είμαστε όμως και ανόητες. Όταν οι ζώνες πρασίνου δημιουργούνται πάνω σε κατεδαφισμένες καταλήψεις στέγης μέσα σε μια πόλη όπου οι τιμές ενοικίου έχουν εκτοξευτεί λόγω της τουριστικοποίησης και της βραχυχρόνιας μίσθωσης τύπου *airbnb*, το μήνυμα είναι σαφές: αυτές οι ζώνες πρασίνου δεν είναι για όλους και όλες, αλλά για εκείνους και εκείνες, ντόπιους και διερχόμενους, με τα ψηλά εισοδήματα που θα έρθουν να κατοικήσουν στα πολυτελή νεόδημητα κτήρια με τα απλησίαστα νοίκια.

Οι υπόλοιποι και υπόλοιπες μπορούν να βολευτούν σε αυτό που θα λέγαμε υπόλοιπο (της πόλης). Οι επισφαλείς εργαζόμενοι, οι φοιτήτριες, οι μετανάστριες εργάτες και εργάτριες, οι άνεργες και οι εκείνοι με τα χαμηλά εισοδήματα πρέπει να αδειάσουν τη γωνία από την κυριλοποιημένη αναπλαθόμενη Άνω Πόλη και να μετοικήσουν στα ημιυπόγεια και τα ανώγεια της Κασσάνδρου ή σε γειτονιές με μεγάλη απόσταση απ' το κέντρο και να χάνουν έτσι χρόνο και χρήμα από τη ζωή τους καθημερινά για μετακινήσεις από και προς τον χώρο εργασίας. Ποιος νοιάζεται άλλωστε για όσους αποκλείονται μέσα σε μια πόλη; Ή για εκείνες που

πρέπει να καταπίνουν τη φθορά και τα δάκρυα σκύβοντας το κεφάλι ή κοιτώντας έξω απ' το παράθυρο του λεωφορείου στο πουθενά.

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΕΙΝΑΙ ΕΠΙΛΟΓΗ

Μέσα σ' αυτή την πόλη, της φθοράς και της θλίψης, των αστυνομικών με τα αυτόματα και των δελτίων ειδήσεων με τις νέες πρωτοβουλίες της δεξιάς ή της αριστερής κυβέρνησης για την εμπέδωση του φόβου και της παραίτησης, ο αγώνας είναι υπαρκτή δυνατότητα και αποτελεί επιλογή. Ο αγώνας για τη μείωση του ενοικίου όσων από εμάς νοικιάζουμε, ο αγώνας να μη μας βγάλουν από τα κατειλημμένα σπίτια όσοι και όσες από εμάς είμαστε καταλήψεις, ο αγώνας για ένσημα και υψηλότερους μισθούς, ο αγώνας μαζί με τους μετανάστες ενάντια στα στρατόπεδα συγκέντρωσης, ο αγώνας για τον δημόσιο χώρο είναι στιγμές της ίδιας κίνησης: μιας κοινής προσπάθειας να ανακτήσουμε τον χώρο και τον χρόνο που μας κλέβουν καθημερινά για να πλουτίζουν τα αφεντικά, της αδιάλλακτης μαχητικότητας για μια ζωή που θα προλαβαίνεις να ανασαίνεις και να χαμογελάς, για μια ζωή που θα λέγεται ζωή και όχι περιπλάνηση από μοναξιά σε αλλοτριωτική εμπειρία και ξανά σε μοναξιά.

Είμαστε εδώ και δε θα κάνουμε ούτε βήμα πίσω. Στεκόμαστε αλληλέγγυοι και αλληλέγγυες στον αγώνα για την υπεράσπιση των καστρόπληκτων σπιτιών στο Τσινάρι της Άνω Πόλης, όπως και σε κάθε μικρό ή μεγάλο αγώνα που ορθώνεται απέναντι στην επέλαση της βαρβαρότητας. **Υπερασπιζόμαστε τις καταλήψεις ως κομμάτι της δυνατότητας των ανθρώπων αυτής της κοινωνίας να έχουν συλλογική μνήμη, να οργανώνονται, να σχεδιάζουν και να πράττουν για να πάρουν πίσω τη ζωή που τους κλέβουν, δηλαδή ως κομμάτι των κοινωνικών αγώνων.**

Έχουμε ένα πριν, ένα παρόν κι ένα αύριο που φτιάχνουμε ήδη. Θα ανακαταλάβουμε τις ζωές και τις πόλεις μας σε πείσμα της φωνασκίας του κράτους, του εμπορεύματος και του θεάματος.

**κάτω τα χέρια
από τις καταλήψεις
και τους
κοινωνικούς αγώνες**

**ΘΑ ΣΑΣ ΠΑΡΕΙ
ΚΑΙ ΘΑ ΣΑΣ ΣΗΚΩΣΕΙ!**

**αλληλεγγύη
στον αγώνα
των
κατειλημμένων
σπιτιών
της Άνω Πόλης**

ΛΟΥΠΑ

loupa.espivblogs.net